

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 106/03-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. mája 2003 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. P. I., B., ktorou namietal zbytočné prietahy v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 15 E 267/01, za účasti Okresného súdu Bratislava IV, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. P. I. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. apríla 2003 doručená sťažnosť Ing. P. I., B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal zbytočné prietahy v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava IV (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 15 E 267/01.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že 26. februára 2001 podal okresnému súdu návrh na výkon rozhodnutia, avšak vo veci sa doposiaľ vôbec nekonalo, a to aj napriek tomu, že sa sťažoval na prietahy v konaní a predsedníčka okresného súdu uznala jeho sťažnosť

za dôvodnú. Zastáva názor, že „súd pri pružnom konaní mohol predloženú vec vyriešiť do 30. 04. 2001 (teda za 2 mesiace)“.

Z týchto dôvodov žiadal, „aby Ústavný súd vyslovil Okresnému súdu Bratislava IV povinnosť náhrady mi škodu 1.000,- Sk mesačne od 1. 05. 2001 až do ukončenia prípadu súdom z titulu vyššieho platenia nájomného v podnájme“.

Domáhal sa, aby ústavný súd posúdil vec aj z hľadiska trestnoprávnej zodpovednosti na strane jeho bývalej manželky za „vedomé marenie úradného výkonu rozhodnutia okresného súdu, neoprávnené bránenie vstupu a užívanie bytu“ a iné.

Záverom žiadal ústavný súd, aby pre neho určil „právne východiská“ v jeho záležitosti.

Sťažnosť sťažovateľa v predloženej podobe neobsahovala náležitosti ustanovené zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a nebolo k nej pripojené splnomocnenie pre advokáta alebo komerčného právnik na zastupovanie sťažovateľa pred ústavným súdom. Z toho dôvodu ho ústavný súd listom zo 14. apríla 2003 vyzval, aby ju doplnil o chýbajúce náležitosti v lehote 15 dní od jeho doručenia.

Na základe výzvy bolo ústavnému súdu 14. mája 2003 doručené podanie sťažovateľa, v ktorom k požiadavke, aby splnomocnil na svoje zastupovanie v ústavnoprávnom konaní niektorého advokáta alebo komerčného právnik, uviedol, „že som okrem vysokoškolského ekonomického vzdelania v rámci Univerzity tretieho veku na Právnickej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave absolvoval 8 semestrálny študijný odbor – Právo – o čom predkladám vo fotokópii diplom. Žiadam preto Ústavný súd Slovenskej republiky, uznať moje právnické vzdelanie na obhajobu tejto sťažnosti za postačujúce“.

Poukázal ďalej na to, že je starobným dôchodcom a vzhľadom na to by zaplatenie odmeny advokátovi spolu s úhradou cestovného na pojednávanie na ústavnom súde mohlo ohroziť mesačné výdavky na základné existenčné životné potreby. Trvanie na právnom zastúpení v konaní pred ústavným súdom, pokiaľ ide o dôchodcov, považuje preto za diskriminačné.

Sťažovateľ napriek podrobnému poučeniu obsiahnutému vo výzve ústavného súdu okrem toho, že nepredložil kvalifikované splnomocnenie na jeho zastupovanie v ústavnoprávnom konaní, neodstránil ani ďalšie nedostatky jeho sťažnosti, najmä neoznačil základné právo alebo slobodu, ktoré sa podľa jeho tvrdenia porušili [§ 50 ods. 1 písm. a) zákona o ústavnom súde].

Sťažnosť sťažovateľa nemá zákonom predpísané náležitosti a sťažovateľ ani napriek výzve ústavného súdu nedostatky svojej sťažnosti neodstránil. Vzhľadom na to ústavný súd sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde po predbežnom prerokovaní v senáte odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí. Na možnosť odmietnutia sťažnosti bol sťažovateľ vo výzve upozornený.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. mája 2003